

ten křesťscjijan togo Božego zognowania we ſwojej žywnoſci jēlbný hordujo. To ſtej:

I. Bogabojaſnoſc̄, a
II. Pilne jēlo.

Křchaſne Bože zognowanie!
Ščo na tebe jo lažane,
Węz ak na wſchom dobytłom.
Chtož ſe Bogu dowérijo
Togo Bog tek nespufhezijo;
Ten jo ſtanie ſpołojem.

Wjele jich to požedaju,
Bož jan staroſc̄ namakaju
A glich ſčo poproſnem jo.
Ja zu lubej tałe pytaſč,
Bož mē ſwiaſelim zo witasč,
Ktenž na ſemji rētle jo.

Amen.

K tej bogabojaſnoſci ſluſča, až ten křesťscjijan jaden werny lubowati togo Božego ſłowa jo.

Ten lud we tom žinſajschnem evangeliu běſčo tał požedny fa tym Božym ſłowom, až won ſe k tomu Kněſu Jeſuſu ſchifchcjasčho, poſluchat to Bože ſłowo, tał, až tež Jeſus pſchi tom jaſore Genezaret ſamožasčho ſtojez̄y woſtaſč, ale až won do jadneje koži stupi, a ten lud ſ teje koži huzaſčho. A tał požedne dejm̄y tež my býſč ſa tym roſhm̄ym zhyſtym mločkom togo Božego ſłowa, aby my pſches to ſame pſchiberali (1. Petr. 2, 2). S welikim požedanim dejm̄y my do togo Božego domu chwataſč, a to Bože ſłowo ſ pilnoſciu a ſ poniznoſciu ſlýſčasč, my